

DOMOVINA

Uredništvo je v Schillerjevih ulicah št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja dvakrat na teden, vsak **torek** in **petek** ter velja za Avstrijo in Nemčijo na leto 8 kron, pol leta 4 krone, 3 mesece 2 kroni. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poština, namreč: Na leto 13 kron, pol leta 6 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravnistvu, plačuje se vnaprej.

Za **inzerate** se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inzerate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Deželni zbor štajerski

Seja dne 30. decembra.

Zgraditelji železnice Grobelno-Rogatec so imeli vsled plazov baję 900.000 K stroškov za poprave. Ponudili so akcijski družbi, naj zviša svoje akcije na 700.000 K ter jim jih prepusti v delno odškodnino, za kar se zavežejo, zgraditi še progo od Rogatca do Krapine. Akcijska družba prosi deželni zbor za tozadevno privoljenje.

Posl. dr. Jurtela je posegel v debato ter zahteval pojasnila o plazovih in o tem, ali se bo zahtevana svota tudi res rabila. Sploh je deželni odbor postopal preveč lahkoverno brez zanesljivih informacij. Prioritete se najbrže ne bodo obrestovale. Tudi je treba pomisliti, da je prog, za katero se denar zahteva, izven dežele. Poročevalec Pfrimer je dal pojasnila, nakar so se predlogi sprejeli.

V zadevi deželnega zdravilišča Rogaska Slatina je poročal poslanec Reitter. Zahteva se 420.000 investicijskega kredita za 1. napravo dietetične kuhinje v zvezi s hišo s 60 sobami; 2. za napravo vodovoda; 3. za napravo električne razsvetljave. Za stalnega vodjo novega „cesarskega kopališča“ se nastavi dr. Oton pl. Aufschneider, za ravnatelja zdravilišča sploh pa se imenuje deželni tajnik dr. Fr. Mulli.

Za razširjenje javne bolnišnice v Celju se zahteva 200.000 K, za zgradbo nove bolnišnice v Hartbergu pa 325.000 K. Oboje se sprejme ter se v ta namen najame posojilo. Potem so se sprejeli razni predlogi glede pomnožitve uradniškega in pisarniškega osebja v deželni službi in o regulaciji njih plač.

Prošnja celjskega okrajnega zastopa za uvrstitev okrajne ceste II. razreda Višnja vas-Vitanje v kategorijo okrajnih cest I. razreda se je vrnila deželnemu odboru, da „poizveduje“ do prihodnjega zasedanja.

Potem se je sprejel štirimesečni proračunski provizorij brez debate z vsemi glasovi proti glasom Slovencev.

Dragi rojaki!

Znana Vam je naša huda borba za našo slovensko šolo, znan tudi iste žalostni izid, ni je več edine petrazredne slovenske šole na Koroškem! Zasljepljenost nekaterih domačinov, tuji nemški in laški in žal tudi slovanski delavci, ki delajo predor skozi Karavanke, in Slovence nasprotno šolske oblasti — vse to se je z divjo strastjo zagnalo v zaklad in biser naš, in dasi smo se branili z vsemi močmi, se taki premoči nismo mogli ustaviti: naša slovenska šola je strta, zdrobljena v dva dela...

Hud udarec je to ne samo za Št. Jakob, ampak za vse koroške Slovence, ker s padcem naše šole se je vsem Slovcem na Koroškem za dolgo zopet odmaknilo upanje, priporiti si slovensko šolo. Vendar nikakor ne obupavamo, ker iz razvalin naše šole vidimo dvigati se veliko lepšo in popolnejšo šolo: „Narodno šolo“ družbe sv. Cirila in Metoda.

Res je, da je „Narodna šola“ sedaj šele misel, a ta misel je tako krepka in povsod sprejeta s takim navdušenjem, da se bo gotovo nresničila. Domačeljstvo, ki je kot odino ladje rešilke oklenilo z navdušenjem in požrtvovalnostjo, ki presega vsako pričakovanje! Družba sv. Cirila in Metoda je v odborovi seji dne 13. novembra 1904 odobrila to misel in je obljubila, da prevzame vzdrževanje šole, če jo sezidamo ter opravimo sami.

Za stavbo nove šole bo potrebnih najmanj 50.000 kron! — Pač velika svota, gotovo prevelika za nas koroške Slovence — ni pa prevelika za vse Slovence in bližnje nam Slovane!

„Ljubezen je dobrotljiva — ljubezen nikoli ne mine.“ Na to radodarno ljubezen se zanašamo i mi ter prosimo, nujno prosimo: Bratje rojaki! pomagajte nam sezidati „Narodno šolo“ v Št. Jakobu v Rožu, sezidati ladjo rešilko koroškim Slovcem, ki se potapljam v požrešnem nemčurskem morju. — „Ne bomo se utopili, dokler se bodo ljubili sinovi majke Slave!“

Franjo Kobentar, Fr. Majer, Matej Ražun,
župan. nač. šol. sveta. župnik.

Prispevke prejema: **Matej Ražun**, župnik,
pošta Št. Jakob v Rožu, Koroško.

Domače in druge vesti.

— Na ogled smo poslali današnjo številko nekaterim znanim narodnjakom in narodnim rodbinam po Sp. Štajerskem. Kdor list obdrži, prosimo, naj to nemudoma naznani. Kdor noče biti naročnik, naj na ovitek zapiše retour, in pošlje v Celje.

— **Deželni zbor in Slovenci.** Danes se nadaljuje zasedanje deželnega zbora v Gradcu in so tudi slovenski poslanci polnoštevilno tja odpotovali. Kolikor se iz znamenj da sklepati, je pričakovati nadaljevanje obstrukcije.

— **Št. Jur ob juž. žel.** Zadnjič smo kratko zabeležili sklep deželnega zbora o razdelitvi te občine v trg in okolico. Kaj je vzrok, da je do tega prišlo? Gospodovalnost in tlačenje enega dela občanov nasproti drugemu. Nekdaj so imeli tržani v občinskem zastopu glavno besedo, kmetske soseske pa le malo, v zadnjem času pa je bilo nasprotno. Agitacija zoper trg je spravila pri volitvah tržane ob vsak vpliv, kar je v zvezi z nepotrebnim konzumnim društvom moralo vzbuditi v tržanih skrajni odpor zoper nasprotno stranko. Tržani niso vedeli drugega sredstva, da se temu konec stori, nego da so vložili na deželni zbor prošnjo, da se trgu da poseben občinski zastop.

LISTEK.

Iz „Slovanske lire“.

Maloruske pesmi.

Prevel R. Peterlin.

I.

„Oj, ne hodi, Gregec mi na večernice,*
ker na večernicah tam so čarovnice;
vsaka deva, ki je črnobrova,**
ta je že čarovnica gotova...“

Rano je v nedeljo zelišč nakopala,
v ponedeljek v vodi ga je umivala;
torek je prišel, zelišč je zvarila,
v sredo pa je ona Gregca zastрупila,
a v četrtek Gregec je umrl,
petek je prišel, Gregca pokopali so;
mati hčerko je v soboto zjutraj bila:
Zakaj nesrečnica si Gregca zastрупila?
„Oj mati, mati! sam se je pogubil,
zakaj obenem dve je Gregec ljubil?
naj ne bo zdaj moj ne in ne njen,
naj poljublja Gregca vlažni grob prsten.“

II.

Oj pod višnjo tam, res, pod črešnjo tam
starec stal z mlado ženico kakor z jagodico.

*) vasovanje v Malorusiji.

**) črnobrova.

In prosila je in molila je:

— Pusti mene, stari ded, iti malo v beli svet. —
„Jaz še sam ne grem, pustiti te ne smem,
hočeš zapustiti, da, mene starega.
Ne zapusti ne, ne, golobica mene!
Kočo lepo s poljem, da boš dobre volje,
hočem ti kupiti, da lepo bo v nji ti,
z vodo grič in mlinič in še črešnjev vrtič.“
— Lepe s poljem koče moje srce noče,
kaj mi grič, in mlinič in pa črešnjev vrtič?
Oj, ti para uboga, skrivil si se kot dog, a
jaz sem lepa mlada, zabavam se še rada.
Oj, izgnjite, izgubite se vse stare kosti,
ne sušite, ne lomite moje več mladosti!
Ti na pečki ječiš, a jaz z ljubčkom: iš, iš!
oj, ti vedno le spiš a jaz se solzim
sama leta mlada zastonj gubim. —

III.

Oj za gajem, gajem
gajem prezelenim,
hej, hej, hej, hej,
gajem prezelenim,
tam orala je devica
z volom črnim enim
hej, hej, hej, hej,
z volom črnim enim.
Orala, orala,
znala ni kričati
pa najela je kazaka,
na gosli igrati.

Ej, kozak igra že
pa z očmi mežika,
vraga, res zelo me mika
komu on mežika,
morda volom, kravam,
licem morebiti
belim mojim ali črnim
ah, obrvim, zviti?
Vole in pa krave
smrt prav vse razdene
belih lic, obrvij črnih
večnost ne izvene.

IV.

Sosed ima hišo belo,
sosed ženko ima veselo,
jaz pa koče prav nobene,
nimam sreče, nimam žene.
Za sosedom vse ženice,
vdove vse za njim le zro
vse pred njim v ljubezni mro.
Sosed prej ko jaz vse seje
in zeleno že prav vse je,
moje polje nezorano
še leži, neposejano.
Vse soseda hvali slepo,
vse priklanja se mu lepo,
jaz pa sam po svetu hodim,
plačem in brez cilja blodim.

Deželni zbor je tej prošnji ugodil. Kake posledice bode to imelo glede občinskih bremen, bode bodočnost pokazala. Naše prepričanje je le to, da bi bilo za obe stranki in za narodno stvar koristnejše, ako bi se bilo doseglo sporazumljenje in ako bi se ne bilo zasejalo toliko napeto nasprotstvo, ki je peljalo do razcepitve občine. Zdaj moramo pa računati z dejstvom in v imenu narodne stvari izražamo le nujno željo, da gresta obe novi občini brez strasti in zle volje na delo za svoj lastni blagor. Napredek obeh se pa ne bode pospešil z medsebojnim bojem, — ampak s treznim postopanjem. Št. Jur naj je in ostane ona odlična slovenska trdnjava kakor od nekdaj.

— **Trgovski ples.** Slovenski trgovski sotrudniki v Celju pod pokroviteljstvom gosp. Peter Majdiča prirede na korist „Dijaškemu domu“ v nedeljo 15. prosinca t. l. v veliki dvorani „Narodnega doma“ „trgovski ples“. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Vstopnina za osebo 2 K. za obitelj 5 K. K plesu svira polnoštevna celjska narodna godba. Vstop je dovoljen le vablencem. Toaleta promenadna. Okusna, elegantno izdelana vabila, delo tukajšnje „Zvezne tiskarne“, so se ravnokar razposlala, in smo naprošeni naznaniti sl. občinstvu, ako se je slučajno kdo prezrl, da naj se obrne direktno na plesni odbor. Posebno pa je pričakovati, da se udeležijo naši g. trgovci in njih sotrudniki iz okolice in dežele tega plesa ter naj blagovolijo naznaniti svoja imena, da se jim pravočasno določijo vabila.

— **Gledališka igra.** Celjsko pevsko društvo naznanja, da se v pripravi dne 22. t. m. velika in zabavna veseloigra „Rezervistova svatba“.

— **Celjsko pevsko društvo.** Dne 30. grudnia 1904 se je nadaljeval občni zbor. Na dnevnem redu so bile volitve in slučajnosti. Predsednikom se je izvolil z navdušenim vzklikom naš požrtvovalni narodnjak R. Salmič. Odbor se je konstituiral tako-le: Podpredsednik dr. Schwab, tajnik prof. Voglar, blagajnik dr. Stiker, odbornika: Fašalek in Koželj, namestnika: Cvetkovič in Žagar. Za sodelovanje pri gledališkem odseku si je odbor izvolil gospode: Kramaršič, Meglič, Mikuš in prof. Vodnik. — Z obžalovanjem moramo omeniti, da g. Leskovšek ni mogel več sprejeti enoglasne izvolitve za odbornika, ker je že na drugi strani preobložen z delom. Z gospodom Leskovškom se je poslovil iz odbora mož, ki se je s posebno vnemo, vestnostjo in natančnostjo poprijel kot blagajnik društvenega dela. Gospod predsednik se mu je s toplimi besedami zahvalil za trud in ves zbor je pokazal z živahnim odobravanjem in ploskanjem, kako se strinja s svojim predsednikom.

— **Ženska telovadba v „Celjskem Sokolu“.** Pomenljiv prikaz v našem sokolskem življenju smemo imenovati stalno rastoče zanimanje našega narodnega ženstva za telovadbo in sokolstvo. V Ljubljani obstoji že 8 let žensko telovadno društvo, ki deluje z vzgledno pridnostjo. Pozneje so se pa ustanovili po češkem vzoru ženski telovadni oddelki pri sokolskih društvih v Trstu, Kranju, Idriji in v Celju. V prvič je v Celju javno nastopila četvorica telovadk na „II. slovenskem rajnu“ z namenom, da navduši in pridobi še več drugih slovenskih dam za telovadbo. In kakor je bilo pričakovati, se je pomnožilo število telovadk že po prvem lepem nastopu naših „Sokolic“, katere so bile res prave pionirke sokolske ideje med spodnještajerskim ženstvom. Danes šteje ženski oddelek 14 izvršujočih članic, katerim na čelu stoji odbor: Gospa Mira dr. Karlovšek-ova, predsednica, gospica Jožica Gregorinova, tajnica, gospica Štefanija Dolinarjeva, blagajnica in gospica Melanija Kuder-ova, vaditeljica. V svoji prvi seji je sklenil odbor razširiti svoj delokrog in uvesti telovadbo deklic v starosti od 6—14 tega leta; če se vpoštevata, da za telesno vzgojo naše ženske mladine v Celju sploh ni nič skrbjeno, potem smo lahko uverjeni, da bodo ta sklep z veseljem pozdravili starši, ki imajo še nedorasle hčerke. Potrebo in važnost telovadbe za žensko zlasti v njeni zgodnji mladosti, ko je še ves organizem v razvoju, nam gotovo ni treba povdarjati na tem mestu. — Oddelek deklic bo telovadil v sredah in sobotah popoldne od 2. do 3. ure v telovadnici okoliške šole pod vodstvom gospice Kuder-ove in nadzorstvom načelnika br. Smertnika. Prva vaja bo jutri, v sredo 4. januarja 1905. — Mesečni prispevek za deklico je 50 vin. — po okolščinah se bo isti tudi znižal. Oglase sprejema in daje pojasnila zgoraj imenovani odbor.

— **Koliko je Slovencev v Mariboru.** V neki mariborski gostilni so sedeli neki Slovenci in dva Nemca ter se prav po domače pogovarjali o

znanem sklepu mestnega sveta, da se morajo odstraniti slovenski napisi. Ker je Nemec trdil, da je v Mariboru komaj 5000 Slovencev, domenili so se vsi trije, poskusiti pošteti vse nemške rodbine. Začeli so šteti in našli, da v vsaki hiši stanuje več slovenskih rodbin, kakor nemških. Ko so povpraševali posamezne rodbine, kak občevalni jezik so vpisali za časa ljudskega štetja v dotične pole, je bil navaden odgovor, da so to ali iz nevednosti ali pa iz strahu, da bi imeli kako škodo, prepustili vpisati organom ljudskega štetja. Smelo se tedaj lahko trdi, da je v Mariboru vsaj toliko Slovencev, kakor Nemcev. Da so otroci vzgojeni vsi v nemškem duhu, temu je kriva malomarnost staršev, kakor tudi naših prednikov, ki niso skrbeli za to, da bi dobili slovenski otroci slovenske šole. Če se pride v Maribor, se sliši več slovenščine kakor nemščine. Starši ne znajo nemški, otroci pa ne enega ne drugega jezika. In v takem mestu hočejo odstraniti slovenske napise! Svoji k svojim!

— **Mariborski sodnik Libiš proti Slovincem!** V mestnem zastopu mariborskem sedi tudi sodnik Libiš. Tudi ta je bil zraven ko se je v obč. svetu glasovalo, da se v Mariboru ne sme napraviti noben slovenski napis. Tudi sodnik Libiš je torej pokazal svojo mržnjo in nasprotstvo proti slovenskemu ljudstvu! Takemu nestrpnemu naj slovenski ljudje zapajo? Ne! Proč z Libišem iz sodne dvorane! Slovensko ljudstvo prosimo, da naj proti temu možu stori vse potrebno, da ne bo sedel več v sodni dvorani, v katero se kliče slovensko ljudstvo. Slovenske stranke pa naj z ozirom na sodelovanje Libuševo pri omenjenem protislovenskem obč. svetu dosledno pri vsaki obravnavi odklanjajo Libuša kot sodnika.

— **Trgovski večer v Mariboru.** „Slov. trg. klub v Mariboru“ priredi 5. januarja 1905 v „Narodnem domu“ trgovski večer. Iz med jako obširnega in zanimivega zabavnega sporeda omenimo le: Čajkovskega „Vožnja v trojki“ na klavir, arije iz opere „Čarostelec“ na flavto in s spremljevanjem na klavir in pesem „Mornar“, samospjev s spremljevanjem na klavir. — Nadalje enodejanka „Mercurja sinovi“ od Maksim-a Ž. — in „Žaneta z Iblane“. Z ozirom na to, da je dobiček namenjen za novo zgradbo Žigertovega stolpa, je pričakovati mnogobrojne in vsestranske udeležbe.

— **Slovenski otroci v nemških ljudskih šolah** zelo slabo napredujejo. Ker poslušajo pouk, katerega ne razumejo, imajo ravno toliko dobička od šole, kakor kmet, ki prazno slamo mlati. Kolika škoda za starše!

— **Družba sv. Cirila in Metoda** opozarja svoje podružnice po slovenski zemlji, da je upravljanje sedanjih časov najpripravnejši njenim letnim zborom. V tej dobi naše vestne podružnice sploh od nekdaj zborujejo najrajše in koj potem pošiljajo čč. imena svojih izvoljenih mandatarjev nam v Ljubljano. — Ko Vas opozarjamo sedaj te Vaše vsakoletne dolžnosti, prosimo obenem, da nam naznanite ob teh pošiljateljstvih vselej tudi poklic ali stan sl. izvoljenk ali izvoljencev. Potem bode prihodnji naš koledar in „Vestnik“ za leto 1906 ne le — kakor ga je vselej bila skrb — zanesljivo zrcalo družničnih gmotnih, nego tudi njenih osebnih razmer. In tak vseskozi merodajen „Vestnik“ — res pravo sliko vsega družbinskega življenja — bi vodstvo rado imelo. Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

— **Vabilo k občnemu zboru „Narodne čitalnice“ v Žalcu,** kateri se bode vršil dne 7. prosinca 1905, leta ob 8. uri zvečer v gostilni Hausenbichler s sledečim sporedom: 1. Sprejem novih udov. 2. Volitev novega odbora. 3. Določitev časopisov za leto 1905. 4. Nasveti. K obilni udeležbi vabi vljudno odbor.

— **Laški trg.** Občinske volitve. Lep dopoldan. Zimsko solnce krasno obseva naš idilični trg z divno okolico, strmim in skalovitim Humom. Ob tem prizoru bi moralo pač vskipeti srce vsakega pristnega Slovenca navdušenja za našo milo slovensko zemljo, pripravljeno braniti jo do zadnje kaplje krvi pred tujo grabežljivostjo. A tam v sredi trga, v zaduhli občinski pisarni se vrši sramoten prizor: nezvesti slovenski sinovi prodajajo svojo rojstno grudo, to lepo slovensko zemljo, oholemu tujcu, ošabnim narodnim odpadnikom za kos kruha, za nekaj lepih besedi, kakor nekdanj Ezav svoje prvorojenstvo in klonijo vrat v jarem nemčurstva. — Naši renegati, preplašeni po padcu Krištofske občine, so napeli vse sile, delovali z vso močjo, prigovarjali, obljubovali in grozili in spravili v tretjem razredu neverjetno število glasov na volišče — 56 proti 13 ob zadnjih volitvah! In oddali so glasove ob slovenskem

kruhu dobro rejeni gospodje z mogočnim glasom; samozavestno so nastopali, saj so imeli za seboj ubogo slovensko „rajo“, ki je morala storiti to, kar ji velevali njeni tlačitelji. Premalo energični, da bi se mogli ustaviti nemčurski nasilnosti, so oddajali ti sinovi slovenskih mater glasove s težkim srcem nasprotnikom, na obrazu se jim je brala neodločnost, slaba vest jih je opominjala — toda strahopetnost pred nemško gospodo je bila močnejša in prodali so lepi Laški trg. Tudi za tri leta nemški gospodi. Nekateri so se s silnemu pritisku nasprotnikov, vendar jim vest ni pripustila iti na volišče, poslali so namestnika. A ostalo je, hvala Bogu, še mnogo korenjakov, ki se niso upognili, ampak ostali pri svojem prepričanju. In ti nam dajejo up, da postanejo neustrašeni zastopniki slovenskega Laškega trga, ki bodo brez odlašanja prijeli za zastavo slovenske svobode in neodvisnosti, ko odločilen dan napoči. Slovenska stranka se zaradi neugodnih razmer letos ni udeležila volitev in voljeni so soglasno tisti, katere je narekaval nemčurski volilni odbor, in sicer v I. razredu: Karl Grad, Karl Benedek, Karl Valentinitsch, And. Elsbacher; v II. razredu: dr. Ernst Schwab, Oton Witthalm, Jur Benetek, Bohuslav Falta z 10 od 19 glasov; v III. razredu: dr. Ernst Schwab, dr. Ad. Mravlag, Adolf Veber, Jos. Drole s 7 od 12 glasov. Izmed vseh teh sta dva privandrana Nemca, vsi drugi so Slovenci, razun g. Elsbacherja seveda večina uskoki. Ostalo bode vse zopet v starem tiru. Nemci bodo po svoje gospodarili, Slovence zasmehovali in zatirali ter gladili pot Nemcem v rajhu. Toda pride dan obračuna, dan vstajenja tudi za nas! Na delo!

— **Velenje.** Kot predmet za predpustne prireditve se priporoča tragikomična točka „Visoka šola za politiko ali blamaža na celi črti ali četeroperesna deteljica (vzrastla ob času otvoritve električne razsvetljave v Velenju).“ Potrebna pojasnila dajejo udje nemškega volilnega komiteja v Velenju.

— **Iz Brežice** pišejo, da je 26. decembra začelo goreti v viničariji posestnika Premelca v Zopelevcu, obč. Kapele, ki je bila s slamo krita. Ogenj je prišel iz peči, ker je bila poškodovana, ter uničil vse premoženje viničarici-Lopšini.

— **Živinski sejmi meseca prosinca 1905.** Dne 9. pri novi cerkvi, v Šmarju, okraj Celje; Pliberk okraj Velikovec. Dne 14. pri Sv. Filipu, okraj Brežice. Dne 17. v Petrovčah, okraj Celje; v Hotredežu, okraj Litija. Dne 20. v Kamniku, okraj Kamnik; v Bučah, okraj Brežice. Dne 21. na Teharju, okraj Celje. Dne 23. v Mozirju, okraj Celje. Dne 25. v Slov. Gradcu, okraj Slov. Gradec. Dne 30. v Vojniku, v Št. Jurju ob Taboru, okraj Celje.

— **Šolske oblasti** v Gradcu in na Dunaju slabo skrbijo za ljudsko izobrazbo. V celjski okolici je nad dve sto deklet brez šole. Vlada pa ničesar ne stori, da bi se otrokom dal potreben pouk. Slovenci so kupili lep prostor, da bi postavili ljudsko šolo za dekleta. Šolske in druge oblasti pa stavbo vedno zavirajo. Kdor hoče, pač vedno kak izgovor najde. Dobra stvar pa trpi.

— **Srečkanje loterije** za stavbo šolskega poslopja na Vidmu, se bo vsled dovoljenja vršilo namesto 31. decembra 1904 še le 31. decembra 1905.

— **Občinski odbor v Podgorju pri Slov. Gradcu** je izvolil veleocenjenega gospoda Ivana Rogina, veleposestnika, okrajnega načelnika, župana itd. v priznanje velikih zaslug kot 25 letni župan občine Podgorje svojim častnim občanom. Dne 27. decembra 1904 t. j. ravno ob 25 letnici prve izvolitve za župana so se zbrali vsi občinski svetovalci in odborniki v šoli ter od tod odkorakali z godbo na čelu k gospodu županu. Gospod obč. odbk. in nadučitelj Mat. Šmid je po slavnostnem govoru oddal slavljenju krasno častno diplomu. Ginjen je sprejel župan častno diplomu ter se zahvalil vsem občinskim svetovalcem in odbornikom za izkazano mu čast. Povdarjal je, da mu je bilo le s pomočjo občinskih odbornikov mogoče poravnati precejšnji dolg, katerega je občina imela, ko je bil prvič izvoljen za župana. V času njegovega županovanja se je poplačal stari dolg občine, ter se postavila krasna šola, a pri tem so ostale občinske doklade le s 25% s čimer se pač nobena občina v okraju ne more ponašati. — Občani kličemo g. županu: „Bog Vas ohrani še mnogo, mnogo let v blagor naše občine in slovenskega naroda!“

— **Nezgoda na železnici.** Na postaji Rače pri Mariboru se je zgodila v petek nesreča. Poštni vlak Trst-Dunaj, ki pride na postajo po 7. uri zvečer, je trčil v tovarne vozove, ki jih je veter prignal preko izogibalšča. Vsi tovarni vozovi so

odleteli zdrobljeni čez nasipe. Od poštnega vlaka je bilo sedem voz poškodovanih, a izmed ljudi ni bil k sreči nihče poškodovan. Vlak je prišel celo uro pozneje v Maribor, kjer so poškodovane vozove zamenjali z dobrimi.

— **Brežice**, dne 31. decembra 1904. Naša mladina na deželi je še malo vajena varčnosti, in malokdo misli na bodočnost. Lep denar se izda za tobak, za nože in v zadnjem desetletju pa tudi za strelno orožje. Fantič, šele 4 ali 5 let star, prejme od sorodnikov v dar nekaj drobiža, hitro beži v prodajalno in si kupi „binžek“, pipo in če je nekaj vinarjev preostalo, povrh še cigarete. Njegov tovariš mu zavidi lep rumen „binžek“, draži ga in pretep se prične. Včasih pa „binžek“ igra svojo ulogo. — Ta razvajenost raste in česar se je Jakec naučil, to pa Jaka zna. Ko dospe mladenič do te dobe, da si sam kaj prisluži, mora biti lep nož, polna usta tobaka in v žepu pištola ali revolver, in tako raste korajža, in kjer je korajža, se mora tudi pokazati, posebno ako sta preobilno zavžito vino ali hudičeva pijača razdražila fantu živce. Vsak ve koliko gorja stori nož in posebno nespametno pijančevanje, katero vaška in tudi mestna mladina zelo ceni. Tak napuh se navadno kaznuje samobsebi. Prav zato je bil kaznovan Jože Cvetkovič, posestnikov sin v Velkem Obrežu pri Brežicah. Oborožen s pištolo je stal Cvetkovič o Božiču pred cerkvijo v Dobovi; ponosno se igra s pištolo in naenkrat sproži tako nesrečno, da mu je šel strel skozi dlan leve roke. Nesrečneža so zapeljali v bolnišnico v Brežice, kjer sta bila že dva mladiča, ki sta pri streljanju ponesrečila. Dva junaka pa sta prišla v bolnišnico ranjena z nožem pri prepiru v pijanosti. Gotovo slaba vzgoja naše mladine. Ko bi hotela naša mladina le peti del, kar izda za pijačo, nože in drugo orožje, obrniti za knjige in časopise, bi imeli v vsaki vasi lepo knjižnico, in našemu kmetu bi ne bilo treba romati v Ameriko in na Nemško. „Binžek“ in frakelc proč. — to pustite Štajercijancem — vi pa knjigo v roke!

— **Od Dev. Marije v Puščavi**, dne 24. decembra 1904. Ptujski „antikrist“ bi že celo rad veljal za katoliški katekizem v slovenskih šolah. V št. 25. se baha in laže, da čitajo „Štajerca“ vsi duhovniki od zadnjega kaplana do knezoškofa; ter se sklicuje na Kristusove besede: „Pustite male k meni priti“ — namreč k ptujskemu „Štajercu“. — In sklepa svoj pamflet z besedami: „Da še nikdar ni bilo niti ene vrstice v „Štajercu“ proti sv. veri in je tudi nikdar ne bode“. Bolj pridržnega in nesramnega sleparja in lažnjivca bi nam pekel ne mogel poslati, ko je ta ptujski smrdljivec, ki nam hoče svoje strupene laži in zvijače prodati za sv. evangelij. Prej se je ta krivi prerok skliceval na samo politiko ter odrekal v isti naši duhovščini vso pravico rekoč: „Krščanski nauk naj učijo, to je njihov poklic“. Sedaj pa se je še celo v šolo priklatil ta ptujski „krotar“ za našim župnikom, ter zahteval, naj nči krščanski nauk iz „Štajerca“ češ, potem bodo šele imeli otroci „pravo vero“. Menda „židoprotantsko“, katere židje in protestantje sami ne verujejo. Naši „krotarji“ so v svoji cunji skvasili članek, ki se ga v resnici sramujejo nemčurji sami, ker obstoji iz samih neumnih izrazov pa še bolj debelih laži, s katerimi je tukajšna trojica, (katere glavar je nek tuji, sem pritepeni tat), mislila oblatiti našega župnika, pa se je s tem le sama tako oblatila, da jo še pes več povohal ne bo. Tisto dolgo, pa še bolj lažljivo opombo k omenjenemu članku pa je skvasil „Štajercev fiče-konduktar“, tisti znani „poštenjakovič“, ki ga večkrat vidimo tukaj okol se klatit in za ptujsko cunjo dopise beračit. Ker „Štajerčevi naprednjaki“ so zares tako brihtni, da že najbolj neumnega članka ne morejo več sami skvasiti. Pošteni farani razen treh visličnih naprednjakov.

— **Iz Šmartnega ob Dreti**. Pripravljalni odbor novoustanovljenega bralnega društva v Šmartnem ob Dreti vabi slavno občinstvo šmarskega okoliša k ustanovnemu shodu društva, ki se vrši v nedeljo, dne 8. prosinca 1905, po sveti maši v prostorih stanovanju g. Martina Zidarn. Na shodu se bodo sprejemali udje in določili časopisi, koje si bode naročilo društvo v upravnem letu 1905.

— **Požar**. Na novega lela dan opoldne je nastal velik požar v Hraščanih v Medjumurju; ker je bil siten veter in niso mogli zadosti gasiti, se je hitro razširil ter pokončal vsa poslopja 10 gospodarjem. Kaka beda vlada med njimi, si je lahko misliti.

— **Iz Ptuja**. Kakor smo že poročali, se vrši veliki koncert, kateri priredé barbarski, hajdinski in ptujski tamburaši „Učiteljskem konviktu“ in „Družbi sv. Cirila in Metoda“ v prid, v četrtek 5. jan. 1905. — Tedaj na noge, narodnjaki in prijatelji slov. nar. šole! Pokazite tudi z denarjem, da teče po vaših žilah res prava slovenska kri, da bije vaše srce za naš, slov. narod. Osobito pa pričakujemo na vas, gospice-učiteljice, da se odzovete vabilu ter tako pripomorete k častnemu izidu tega koncerta. Zrno do zrna pogača i. t. d. Vsak, ki je za nas in z nami, nam je dobrodošel gost. Na veselo svidenje!

— **Gradec**, 1. januarja 1905. „Slov. Narod“ je priobčil minul teden, dopis iz Celja, v katerem trdi neznan dopisnik o akad. tehn. društvu „Tabor“ vedoma neokusne laži in izmišljotine. Predbaciva se članom omenjenega društva in razen tega člana „Slovenije“ in predsedniku „Ilirije“, da so sedeli po veselici v „Nar. domu“ pri eni mizi v najintimnejšem pogovoru s člani društva „Zarje“. Resnici na ljubo omenim sledeče: Tisti večer so sedli člani imenovanih društev k dijaški mizi. Pozneje pristopita k dijakom-srednješolcem dva člana „Zarje“ in se z njimi menita; ko pa sta prisedla, so vsi gospodje, ki so udje imenovanih društev, takoj vstali in se odstranili. Drugih posledic že zaraditega niso mogli izvajati, ker niso bili pri lastni mizi, ampak so sedeli tam kot gostje dijakov. Odstranili pa so se takoj, ko sta prisedla „Zarjana“. — Ravno tako je popolnoma izmišljeno in neresnično, da bi se bil član „Tabora“ izrazil, da se akad. društvo „Tabor“ in „Zarja“ združita. Kdor pozna nekoliko „Taborjev“ program, se za tako utopične trditve niti ne zmeni. Slišali smo tudi mi, da je bajé nek član „Zarje“ govoril o združitvi teh društev, kar se je zgodilo menda iz agitatoričnih vzrokov. „Taborjev“ program je dovolj jasn, da se lahko vsakdo prepriča, kako neosnovane so take trditve. Ker pa „Triglav“ te izmišljotine izrablja kot agitatorično sredstvo proti „Taboru“, izjavljamo še sledeče: „Tabor“ ni nikdar iskal društvenikov, pač pa združuje „Triglav“ najrazličnejše elemente proti častni besedi, da ostanejo ves čas svojih študij člani „Triglava“. Takih slučajev nam je več znano. In „mirno in tiho“ delovanje v „Triglavu“, o kojem govori dopisnik? Tiho mora res biti, ker o njem ničesar ne slišimo in ne vidimo. Nek član je na vprašanje, kaj se dela v „Triglavu“ izjavil, da priča o tem množica zlomljenih sabelj. O „Taborovem“ delovanju se je pred kratkim poročalo. „Triglav“ ima zaslonbo skoro v vsej slovenski inteligenci, ker so ti gosposdije bivši člani ponosnega starega „Triglava“ in vsled krivih poročil, kakor je zadnje „Narodovo“, ne ločijo nekdanjega „Triglava“ od sedanjega. „Tabor“ pa stoji sam, in zato je lahko po njem udrihati. „Taborjev“ program je program Štajerske politike. Zadnji stavek „Narodovega“ članka, ki je tiskan posebej, pa smo prvi hip zamenjali z reklamo za Klauerjev „Triglav“.

— **Podjetnost slovenskega župana**. Ljubljanski župan Hribar je predložil vladi skrbno izdelan načrt, na podlagi katerega naj bi nova delniška družba z že zajamčenim kapitalom 10 milijonov kron prevzela ter preosnovala ves dalmatinski pomorski promet preko Trsta v približno trojnem dosedanjem obsegu. Vrh tega naj bi na novo uredila in pomnožila tudi lokalni dalmatinski promet, tako kakor zahteva to zaželjeni razvoj posameznih luk in cele Dalmacije. Želeti je, da bi bil sprejet ta predlog, ki je za nas Jugoslovane nedoglednega pomena. O tem načrtu so merodajni krogi izrekli sodbo, da je dovršen v tehničnem in komercijonelnem oziru. A četudi ta načrt iz strankarskih, Slovincem sovražnih ozirov, ne bo sprejet, vendar stoji, da je „Ljubljanska kreditna banka“ po svojem predsedniku županu Hribarju bila oni faktor, ki je spravil v pravi tek prepotrebno reorganizacijo dalmatinske parobrodne službe in s tem mogočno pospešila narodno-gospodarski procvit Dalmacije in da je tudi v najslabšem slučaju župan slovenske Ljubljane prihranil avstrijskim davkoplačevalcem letnih 400.000 kron, katere bi bil sicer požrl globoki žep tržaškega „Lloyda“.

— **Škof Strossmayer** izpolni 4. februarja 1905 svoj 90 rojstni dan. V Oseku se je sestavil poseben meščanski odbor, ki dela priprave za večje slavnosti. Razdelile se bodo tudi spominske kolajne, ki jih je dal napraviti ta odbor, in v kateri namen se je nabralo 5000 K. Čitalnica priredi svojemu protektorju slavnostni koncert.

— **Iz ene vasi 240 prebivalcev v Ameriko**. Iz vasi Šemovec pri Virju na Hrvaškem, ki šteje nekaj nad 2000 duš, se spravlja okolu 240 pribivalcev v Ameriko, med temi tudi nekoliko žensk. To govori jasno, kaki narodno-gospodarski odnošaji vladajo na Hrvaškem pod blagoslovom madžaronske vlade.

— **Slovenska obrt odlikovana v Ameriki**.

— Na svetovni razstavi v St. Louisu v Ameriki so bili s srebrno kolajno odlikovani predmeti ljubljanske obrtne šole. Istotako odlikovanje je dobila tudi strokovna šola za čipkarstvo v Idriji.

— **Peti teden brez zaslužka!** Kamnoseki v Nabrežini štrajkajo že pet tednov. — Delodajalci hočejo z lakoto streti socialnodemokratsko organizacijo. Že peti teden traja boj z zimo in lakoto brez zaslužka. Socialni demokratje so zbrali v petih tednih zanje 622 K 34 v.

— **Nesreča v železniškem predoru**. Miner Filz je v predoru na Hrušici s svojimi delavci z dinamitnimi patronami razstreljeval skale. Zadnja dinamitna patrona se ni razpočila. Pustil je nerazstreljeno patrono na metu in zapustil je predor s svojimi delavci, ne da bi nevarnost odstranil. Ko sta delavca Pirkovič in Vlahović vrtala naprej v luknji, kjer je tičala nerazstreljena patrona, se je razpočila in grozno razmesarila omenjena delavca.

— **Prva slovenska knjigarna v Gorici**. Lastnik „Goriške tiskarne“ A. Gabršček v Gorici je dobil pravico, da sme otvoriti v Gorici knjigarno, v kateri pa bo smel prodajati samo slovenske knjige.

— **Gosli — dar cesarju**. Hrvat Marko Brežanin, pastir iz Spiča v Dalmaciji, ki sedaj služi v vojski pri trdnjanskem topništvu, je izrezljal krasne narodne gosli in jih podaril cesarju ob priliki 25 letnice združenja Spiča z našo monarhijo. Spredej je na goslih vrezano cesarjevo poprsje, a zadaj trdjava Spič in še druge stvari. Lok je napravljen v podobi zmije. Gosli so remekdelo rezbarske umetnosti, a samouka kmeta. Tega mladeniča je cesar sprejel pred tednom v avdijenci, ter je dobil 500 kron v zlatu od cesarja.

— **Novi črkostavni stroj**. Londonski list „Times“ je postavil v svojo tiskarno novo mašino za postavljanje črk. Dosedanje takšne mašine so mogle v uri postaviti 4—5000 črk. Nova mašina pa postavi v uri po 60.000 črk! Nek strokovnjak je obiskal tvornico, kjer se je mašina zgradila in je rekel: Takšna vrtoglava mašina se mora zdeti človeku čarovna in ne more skoraj verjeti vanjo. Ali strokovnjak se mora diviti ženijalnosti človeškega izuma.

— **Češki minister češki mladini**. Pri otvoritvi kolegija za slušatelje čeških visokih šol je imel minister vitez pl. Rada na dijaške nagovor, v katerem je dejal med drugim: Češki narod je na znanstvenem polju marljiv in delaven; a velik ni. Vsled tega je priporočati, da se češka mladina uči jezike velikih kulturnih narodov, da ima tako kaj koristi od gospodarskih in kulturnih pridobitev za narodov. Češko dijaštvo naj se ne dá vplivati od predsodkov nezrelih ljudi, ampak naj pridno in resno dela, da se izobrazi.

— **Leto 1905** je navadno leto in ima torej 365 dni, izmed katerih je 67 nedelj in praznikov. Velika noč bo 23. aprila, Binkošti pa 11. junija. Predput traja 8 tednov in 4 dni. Solnce in luna bosta mrknila dvakrat. Pri nas bomo videli oba lunina in pa en solčni mrak. Vremenski preroki trde, da bo l. 1905 suho, malo mokro in srednje gorko. Spomlad bo precej deževna, a v aprilu bo vreme izpremenljivo, majnik bo pa lep in suh. Poleti bo vreme različno z nevihtami. Jesen bo prijetna, suha in lepa. Zmrzovalo bo kmalu. Zima bo precej ostra in mrzla.

Društveno gibanje.

— **Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj** ima svoje glavno zborovanje v petek dne 6. jan. t. l. v navadnih prostorih ob 9. uri dopoldne v Celju.

— **Šmarsko-rogaško učiteljsko društvo** zboruje dne 8. prosinca ob enih popoldne. Na vsporedu so volitve, dve predavanji in slučajnosti.

— **Bralno društvo „Edinost“ v Središču** priredi na dan Sv. treh kraljev, dne 6. januarja, občni zbor v društvenih prostorih, gostilne gosp. Šinkota, začetek točno ob 6 uri zvečer. Dnevni red po pravilih.

— **Bralno društvo v Letušu** je pri zadnjem občnem zboru izvolilo sledeči odbor: Predsednik g. Rado Sem, podpredsednik g. Alojz Oader, tajnik g. Alojz Zaveršnik, blagajnik g. Blaž Sedminek, odbornik g. Ivan Orešnik. Novi odbor vabi uljudno k pristopu ter se nadeja, da bode pri tem za narodno probujo velevažnem društvu se pokazala ista živahnost kakor spočetka ustanovitve.

— **Vabilo na šolsko veselico**, ki se priredi dne 6. jan. 1905. na dan Sv. Treh kraljev v Braslovčah v šolskem poslopu po tem le

vspredu: 1. Pozdrav. 2. Pesem: „Domovje moja Avstrija. 3. Srečolov z mnogimi dobitki. Med srečolovom pogoščenje otrok. 4. Deklamacije in prizori raznih stanov. 5. Igra: „Kolumbovo jajce“. 6. Petje in prosta zabava. Začetek ob 3. popoldne. Veselica se bo vršila v zahvalo vrlim Braslovčanom, ki so omogočili krasno stavbo novega šolskega poslopja in v trajen spomin slovesne otvoritve istega. Čisti dohodek je namenjen zlasti za vzdrževanje šolske kuhinje, katero pohaja letos nad 140 otrok; radi tega se prostovoljna vstopnina hvaležno sprejema in se prosi obilne ndeležbe.

Politični pregled.

— **Novo ministrstvo v Avstriji.** Novo leto, novo ministrstvo! V soboto je prišlo z Dunaja poročilo, da je cesar imenoval za ministrskega predsednika barona Gautscha, ministrom za notranje posle grofa Bylandt-Rheidt in voditeljem pravosodnega ministrstva sekcijskega šefa dr. Fr. Kleina. Iz starega ministrstva je izstopil edini Körber, in njegove tri portfelje so prevzeli imenovani trije ministri, ki so že znani po svojem delovanju iz prejšnjih let. — Dr. baron Gautsch je rojen leta 1851, bil leta 1881 že naučni minister v Taaffejevem kabinetu; in ko je moral Baden leta 1897 vsled nemške obstrukcije odstopiti, je bil pozvan baron Gautsch, da sestavi novo ministrstvo. Drugo leto je moral odstopiti in je zadnji dan svojega ministirovanja razveljavil jezikovne navedbe za Češko in Moravsko. Zdaj je bil predsednik najvišjega računskega dvora. — Grof Bylandt-Rheidt, novi minister za notranje posle, je bil rojen 1854 leta in jo bil leta 1897 poljedelski minister v Gautschevem kabinetu in drugo leto naučni minister v Thunovem kabinetu. Zdaj je bil ces. namestnik na Gor. Avstrijskem. — Novi pravosodni minister, dr. Klein, je rojen leta 1854, in bil doslej sekcijski šef v pravosodnem ministrstvu. — Baron Gautsch torej ni novinec na ministrskem sedežu. Čehi pa so dosegli s padcem Körberjevem vsaj moralno zmago. On je bil hinavski intrigant ter je Čehom nekaj obljubil, a na to obljubil Nemcem, da ne bode izpolnil, kar je Čehom obljubil. Ali bode Gautsch pobiral stopinje za Körberjem?

— **Poljaki na Pruskem.** Pruska vlada je izdala strogo prepoved glede rabe poljščine. Poljski učitelji niti v svoji družini s svojimi otroci in z ženo ne smejo govoriti poljsko. Kogar se ovadi, da govori v svoji družini poljsko, se ga takoj izbacne iz službe. Tako prepoved more izdati samo država, ki je tako „kulturna“, kakor Nemčija! „Barbarska“ Rusija je v primeri s „kulturno“ Prusijo res pravi paradiž!

Reforme v Rusiji. Velika Rusija se giblje: Ustavo hočejo, ustavo zahtevajo zemstva, nekaki deželni zastopi, vseučiliški profesorji, dijaki delavci, sploh vsi svobodomiselniji življi. Na svoj rojstni dan pa je izdal car razglas na senat, v katerem se naglašajo nastopne izpremembe v notranji ruski upravi kot nujno potrebne: Gledati se mora, da pridejo postave do polne veljave; v postavnih mejah razširjeno sodelovanje krajevnih in mestnih zastopov v občno korist; popolna enakopravnost vseh stanov pred sodnijo; varstvo delavcev in uvedenje državnega zavarovanja; revizijo izjemnih določb, revizijo postav o sektah v smislu pomirjenja; revizijo postav, tičočih se inozemcev in slednjič svobodnejši tisk. Ministrski svet bode o tem razpravljaj in potem poročal carju.

— **Koliko je Turška dolžna Rusiji.** Po rusko-turški vojni leta 1877—1878 se je Turška zavezala, da plača Rusiji v obrokih 802 milijona kron vojne odškodnine. Na leto plačuje torej Turška 7.700.000 kron, ostaja torej še dolžna 600 milijonov kron. Nekateri vesti po listih hočejo vedeti, da bi Rusija bila pripravljena odpustiti Turčiji ves ta dolg, ako poslednja dovoli ruskemu črnorskemu brodogradu prehod skozi Dardanele.

Rusko-japonska vojna.

General Steselj se je udal. Port Artur predan Japoncem. Junak Steselj je Port Artur izročil Japoncem — silna in krvava borba za to trdnjavo je minula, japonske čete so zasedle ruševine, za katere je bilo žrtvovanih na tisoče mladih življenj. Do hipa, ko je general Steselj moral reči, da je vsaka nadaljna žrtev zaman, se je vsako ped te zemlje, ki se zove Port Artur, branilo v divjem boju mož zoper moža v rovih in z minami, v obkopi in nasipih, razbeljenih zidovih in forih so se kopičila trupla napadalcev in braniteljev tega mesta, ki je postal zgodovinsko znamenit. Kot pravi junak je general Steselj opustil vsak upor, ko je uvidel, da je vsako prelivanje krvi postalo brezvspešno, in da se gre sedaj samo za to, da se še tisoče in tisoče ljudi preda groznemu klanju, ki bi nazadnje ne moglo zabraniti padca trdnjave. Ta boj za Port Artur nima primere v vsej svetovni zgodovini. Moderna morilna orodja, ki so se tukaj rabila, so kar po vrsti cele čete uničile in jih izročile bliskoviti smrti. Port Artur je postal samo eden velikansk grob, v katerem je ležalo na stotisoče mrtvih življenj. Boj za Port Artur ni bil več boj, temveč mesarsko klanje. To je strašna in grozna istina. Dne 1. t. m. so Japonci zavzeli utrdbo Sun-susan, ko so eksplodirale mine. Pri tem je bilo

podstutih mnogo Rusov. Nadalje so vzeli Japonci utrdbo H in novo utrdbo Paulsan. Isti dan so zavzeli for Wantal.

London, 2. januarja. Reuterjev biro poroča iz Tokia: General Nogi poroča, da je dobil od generala Steslja pismo glede predaje Port Arturja.

Tokio, 2. januarja. Pismo generala Steslja, v katerem predlaga Japoncem pogoje glede predaje Port Arturja, je prišlo včeraj ob 9. uri zvečer na vrhovnega poveljnika oblegovalne armade.

Tokio, 2. januarja. V pismu naslovljenem na Nogi-ja pravi general Steselj, da je vsak upor brezvspešen. — Mikado — japonski cesar je v telegramu naročil Nogi-ju, naj generalu Steslju izrazi priznanje in naj portarturški posadki izkaže vse časti.

Tokio, 2. januarja. Vse sovražnosti pred Port Arturjem so ustavljene. Trdnjava je že izročena Japoncem. Generalu Steslju so dovoljeni najčastnejši pogoji. Dano mu je na prosto voljo, kje si hoče izbrati bivanje; le zavezati se je moral s častno besedo, da se v tej vojni ne bo več boril zoper Japonce.

London, 2. januarja. Nogi je z dovoljenjem vrhovnega poveljstva in Mikada vzprejel kapitulacijske pogoje. Japonske čete so v nedeljo zvečer odkorakale v Port Artur.

Loterijske številke.

Gradec, 31. decembra 1904: 84, 2, 55, 25, 59.
Dunaj, " " " 14, 49, 35, 44, 86.

Vabilo.

Posojilnica na Dolu, registrovana zadruga z neomejeno zavezo vabi svoje zadržnike na

11. redni občni zbor

ki se bode vršil v četrtek, dne 12. prosinca t. l. ob 2. uri popoldne v posojilniški pisarni na Dolu s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo načelstva.
2. Odobrenje letnega računa za leto 1904.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Slučajnosti.

(2) 1

Načelstvo.

Kontoristinja

dobi takoj dobro mesto. Nastop takoj. Prednost ima taka, ki je obenem prodajalka. — Ponudbe pod „Kontoristinja“ upravnistvu „Domovine“.

(8) 1

Naznanilo in priporočilo.

Usojam si slavnemu občinstvu in svojim velecenjenim odjemalcem vljudno naznaniti, da sem s 1. januarjem 1905 prevzel

zbiralnico obleke za kemično pralnico

g. H. Volka v Šoštanju. Kdor želi imeti obleko kemičnim potom očiščeno, naj jo odda v moji trgovini, odkoder jo pošljem v snaženje.

JOSIP HOČEVAR, Celje

Kolodvorska ulica št. 5.

(4) 3-1

Gostilna

se da vnaajem ali tudi na račun. Zraven so tudi njive, travniki in vrti. — Naslov pove (7) 1 upravnistvo tega lista.

(5) 3-1

Naprodaj

je celo posestvo in mlin na lepem prostoru blizu kolodvora. — Trideset oralov zemlje za 15.000 kron.

Josipina Mlinar, Št. Jurij ob južni železnici.

Prodaja na drobno

nekdaj Potočinovih-Zoretovih posestev v St. Petru blizu Zidanegamosta bode in sicer: 14. januarja 1905 ob 9. uri popoldne pet hiš z vrtovi; 15. januarja 1905 ob 9. uri popoldne bode prodaja njiv, travnikov, host, vinogradov in sadnjakov.

Ena hiša je velika, ima 12 sob. V njej se izvršuje gostilničarska obrt. Ima velike hleve, kleti in ledenico. Ostale hiše so manjše; pri vsaki hiši je vrt.

Plačilni pogoji so jako ngodni.

Pogoji se izvedo pri **dr. Slancu v Novem mestu** na Kranjskem. (3) 2—1

(1)

Pošten in trezen

3—1

hlapec

vojaščine prost, in ki je že služil v kaki trgovini, se takoj sprejme pri **Francu Pečniku**, trgovec v Celju. Plačilo po dogovoru.

Spretna prodajalka

(5) 7 3-2

za trgovino z moko in s poljskimi pridelki **se išče.**

Pogoji: slovenski jezik in tržko znanje.

Naslovi naj se pošiljajo: **Grajsčinska uprava „Žovnek“**, pošta **Braslovče** pri Celju.

Najkoristnejša božična darila

50. SINGER JEVI ŠIVALNI STROJI

ki so na prodaj samo v trgovinah

SINGER CO

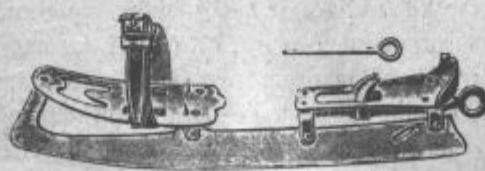
DEL DRUŽBA ZA ŠIVALNE STROJE.

CELJE, Kolodvorska ulica št. 8.

Vsak stroj ima to varštevno znamko

Poslovno ZAVAROVANO

Drsalke

raznih vrst za dame, gospode in dečke — dereze za čevlje priporoča

trgovina z železnino **MERKUR** P. Majdič, Celje.

Bogata zaloga

peči, predpečnikov in pečnik okrilj.

Tomaževa žlindra

najboljše gnojilo!!

